

— Дай ми малко меденъ хлъбъ, или ще те изямъ.

— Ще ме изядешъ ли? Баща ми е ловецъ, има пушка, що гърми като топъ: ще гръмне и ще те убие.

Вълчо подви опашка и бъжъ да го нѣма.

Иванчо пакъ върви и пакъ яде.

Ето ти и Кума Лиса.

— Иванчо, Иванчо!

— Какво, Лисо?

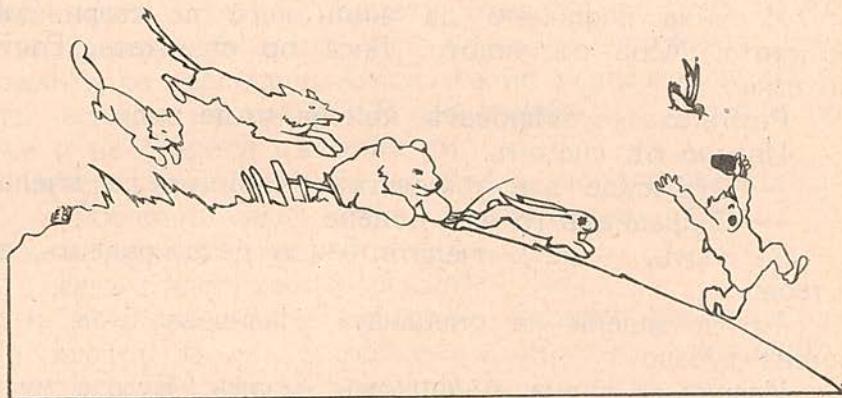
— Дай ми малко меденъ хлъбъ да нося на лисичетата си, или ще те изямъ.

— Ще ме изядешъ ли? Баща ми е ловецъ, има пушка, що гърми като топъ: ще гръмне и ще те убие.

Лиса подви опашка, наведе глава и офейка.

Гледа Иванчо, хлъбътъ му по-голѣмъ станалъ.

— Ще вървя докато го изямъ:

Ето ти едно врабче.

— Иванчо, Иванчо!

— Какво, Врабчо?

— Дай ми една медена трошица или ще ти изкълва окото.

— Баща ми е ловецъ, има пушка, що гърми като топъ: ще гръмне да те убие.

— Баща ти нѣма пушка, азъ го познавамъ. Той кърпи обуша и нѣма време да ходи на ловъ.